

בֹּרַךְ כָּרָה וַיַּחְפְּרָהוּ, וַיַּפֵּל בְּשַׁחַת יַפְעָל.
יָשׁוּב עֲמָלוֹ בְּרֵאשׁוֹ, וְעַל קַדְקָדוֹ חָמָסוֹ יֵרֵד.
(תהלים, מז-יו)

בשער היומן הזה חשבנו להביא את השיר "הנה הם באים
ימים של שקט", אך תקוותנו נכזבה, כיפת ברזל עדיין
מיירטת רקטות הנורות לרחבי ישראל ותושבי עוטף עזה
חשופים להפגזות.
אנו משתתפים באבלן של המשפחות השכולות.
מאחלים החלמה מהירה ושלמה לפצועים, וימים של שקט
לתושבי ישראל.
לו יהי.

משולחן המזכיר

רוני צור ואילה אופנהיימר

”כמו רקפות, בין הסלעים, הפנים היפים של הארץ מתחבאים...
וכשהיא לפתע צריכה שמי שהוא ישכב בבוץ בתוך שוחה,
לא תאמין, איך הם מופיעים,
כמו רקפות בין הסלעים.”
אריאל הורביץ

הימים קשים ומעיקים, יש חרדה גדולה ועצב גדול, ומתוך הקושי מאירות הפנים היפות של הארץ, של האנשים, של חברי עין חרוד. בשבועיים האחרונים אנו מארחים מספר משפחות מהמושב יבול (בין כרם שלום לסופה), שהגיעו בעקבות פנייתה של גלי אופנהיימר-נחמיה, תושבת המקום. חלק מהמשפחות בדירות אירוח של המשק וחלקן בבתי חברים שפתחו את ביתם ולבם מלבד אנשי יבול ישנן משפחות נוספות מאזור הדרום שמתארחות בבתי חברים. שלושה ימים שהו אצלנו חמישים ילדי חצרים, במועדוני הזח"ט, והשכונה. האירוח הכפרי בשיתוף עם המזכירות החליטו על מבצע אמצע שבוע חיים לתושבי הדרום וגם חדרים אלו מלאים עד אפס מקום. כל זה נותן תחושה של השתתפות במערכה הגדולה ששוטפת אותנו. ומכאן לתודות, כי בלי עזרה, תמיכה ושיתופי פעולה זה לא יכול לקרות: למשפחות שפתחו לבן וביתן ולמשפחות נוספות שהביעו רצון וטרם נמצאה להם משפחה לאירוח. למלי וצוות מטבח-חדר אוכל (העומס גדול, כמות המנות והסבלנות גם כשהתור ארוך...). להלל דן וצוות המצילים, (שעות ארוכות ומאמץ מרוכז, ועל ארוחת ערב שנעשתה בשיתוף עם צוות המטבח וחדר אוכל). לציפי סהר - תיאומים, הפקות, רשימות, וחיוך לכל אורח. ליהודית במכבסה על הנכונות. לנגה שני על אירוח ילדי חצרים (בני הנוער שלנו התגלו כמארחים פתוחים ושמחים), לבתי הילדים שמארחים ילדים מהדרום. לצוות האירוח הכפרי. תודה גדולה לכל הפונים, שרוצים לעזור, זה הופך את הבלתי נסבל לאפשרי.

משולחנו של מרכז המשק

רז נור

בשנים האחרונות הושקעו מאמצים רבים במטרה להקטין את התלות של כלכלת עין חרוד בריקור ולפזר סיכונים. לצורך כך נצברו כספים בריקור ובתאגיד האחזקות (החלק הארי הוא התמורה מהכנסת טנא לריקור ומכספים שהוקצו להשקעות ולא נוצלו).

בשנה האחרונה הגיעו לידי מימוש שלוש השקעות מהותיות בכיוון זה: ההשקעה הגדולה ביותר הייתה בקיונרגי, עם רכישת נכסי "אינפיניה" שקידמה את קיונרגי באופן דרמטי בתחום הטכנולוגי, בשלות ואמינות המוצר, קו ייצור מאובזר, ובתחום השיווקי על ידי פתיחת תחומים שיווקיים נוספים שקיונרגי לא עסקה בהם. בנוסף קיצרה הרכישה באופן דרמטי את זמן הכניסה של קיונרגי לשוק והביאה לצמצום משמעותי של הסיכון העסקי. השלמת פיתוח המוצר בקיונרגי מתנהלת על פי התוכנית ואנו צפויים לייצר ולהתחיל למכור את המוצר הסופי כבר ברבעון האחרון של שנה זו. בימים אלה קיונרגי נמצאת בעיצומו של מהלך להכנסת משקיע שיממן את פעילות החברה בשנה וחצי הקרובות עד למכירות מלאות ולרווח. לקיונרגי יש את כל הפוטנציאל להיות "ריקור 2" ואף מעבר לכך.

ריקור השקיעה ברכישת השליטה בחברת "שרפים" שפיתחה מוצרים אלקטרואופטיים לתצפית וזיהוי לתחום הצבאי ולתחומי הגנה אזרחית והגנת גבולות. צה"ל בחר במוצרי החברה כפתרון מועדף לסגירת שטחים מתים (כאלה שלא מזוהים על ידי מערכות המיקום והתצפית הגדולות) בגבולות מצרים ירדן לבנון והרצועה. עם תחילת מבצע "צוק איתן" בוצעה התקנה דחופה של מערכת נוספת בגבול עזה. במהלך השנה האחרונה השלימה החברה את פיתוח המוצר הקיים ובימים אלה עוסקת בהרחבת סל המוצרים ונגזרות נוספות. מספר לא מבוטל של מערכות נמכרו לגופים ומדינות שונות בעולם וישנה ציפייה לקבלת הזמנות מהותיות לאחר התנסות של הלקוחות עם המערכת. החברה צפויה להגיע לרווח ב-2015.

ההשקעה השלישית הייתה בפלבס שרכשה (עם שותף נוסף) חברה מסחרית בתחום המטבחים בשם "קירוסקאי". במסגרת העסקה הועברה פעילות המטבחים של פלבס, למעט הייצור העצמי, לחברה המשותפת. החברה המשותפת

קירוסקאי רווחית מתחילת פעילותה למרות חבלי לידה לא פשוטים הנובעים ממיזוג תרבויות ארגוניות שונות. הרווחים בשנתיים הראשונות אמורים לסייע לפלבס לממן את המשך העסקה כאשר ההשקעה הראשונה (50%) מומנה על ידי הבעלים (תאגיד האחזקות).

בנוסף הבעלים מסייעים לאורך השנים לפלבס במימון חברת הבת "ארומגנזיום" שהיא רווחית בפני עצמה אך נדרשת למזומנים למימון הצמיחה ולהשקעות (ארומגנזיום צפויה להכפיל את המכירות בטווח של שלוש שנים).

על אף העובדה שביצענו השקעות בסדרי גודל שלא היו מוכרים בעין חרוז, חשוב להדגיש כי כל הרכישות בוצעו מכספים שיועדו להשקעות ולפיתוח עסקי ולא מהיתרות של הקהילה. ביצוע ההשקעות הוא צו השעה לעת הזו לאור השחיקה במכירות ריקור בשנים האחרונות, מגבלות היתרי היצוא שהתהדקו, וכרסום ברווחיות הנובע משער הדולר.

תמורות מהותיות מההשקעות האחרונות צפויות להתקבל ב-2016 בו בזמן שנכנסו השנה להשקעה גדולה בשכונה המערבית וקיבלנו החלטה לבנותה ברצף. בהקשר זה חשוב לציין כי לקיבוץ יתרות מתאימות לביצוע השכונה, ונוכל להשלים את הקמתה גם בתרחישי קיצון.

במסגרת אסטרטגיה של ניהול סיכונים ("שלייקס על חגורה"), ניצלנו תנאי שוק אטרקטיביים במיוחד להלוואות בבנקים. הבנקים הציעו לנו הלוואות ללא שעבודים וערבויות, לאור העובדה שביכולתנו להוכיח להם שאין לנו צורך בכסף. ההלוואות שנלקחו בקיבוץ (כשלייקס לבנייה) ובאחזקות (להשקעות עסקיות) לא ישמשו אותנו בפעילות השוטפת ולא יופיעו בדוח המקורות והשימושים.

לסיכום, ברצוני לומר שאנו נמצאים בעיצומו של מאמץ נרחב להרחבת סל ההכנסות שלנו בתעשייה, מהלך זה ייצור בסיס כלכלי רחב יותר לכלכלת עין חרוז לעשורים הקרובים.

עדכונים מוועדת ביקורת

אמי גרדי

בימים אלו הסתיימה ביקורת ענף המטעים. המעוניינים יוכלו לקבלה אצל ציפי במזכירות.

בין היתר הביקורת מציינת:

"התרשמותנו הכללית היא כי, הענף מנוהל באופן מקצועי ומניב הכנסות יפות למשק. יחד עם זאת נמצאו מספר ליקויים בבקרה על הכנסות והוצאות הענף בהן נדרשת מעורבות גבוהה יותר של מרכז המשק לדעתנו. המלצותינו בנושא מובאות בגוף הדוח ובסופו ואנו סבורים כי יישומן ישפר הבקרה על הענף."

מטבעה של הביקורת, מרב ההתייחסות מופנה לדרוש תיקון, וישנן המלצות שונות. הביקורת הבאה בתור היא לגבי האורווה.

כמו כן החלה **"ביקורת מעקב"** לענף החינוך. **ביקורת מעקב** אמורה לבחון האם ההמלצות שניתנו בעבר, על ידי המבקר, (ביקורת החינוך נערכה בשנת 2010) ואומצו על ידי המזכירות, אכן מתקיימות.

ענף החינוך, על שלוחותיו השונות נמצא בשיא העונה - החופש הגדול!! ויחד עם זאת זה הזמן לבחון הסכמים עם הורים, הסכמים עם עובדים ולקבל החלטות לגבי השנה הבאה. אני מודה לנגה שני-סנדרוביץ, שלמרות הלחצים הרבים נענתה להירתם גם לנושא הביקורת שהוא טרטור לא קטן.

חילופי גברא בוועדת ביקורת הצעירו את הוועדה.

אני סיימתי תפקידי ואת מקומי כמרכז הוועדה ימלא בני רון. חברי הוועדה שנבחרו לאחרונה הם, קנת הנסן, שמואליק שילוני ויעקב פלג. על פי תקנון הוועדה, המרכז נבחר בידי חברי הוועדה ומתחלף מדי שנה. אני מאחלת לצוות הרענן עבודה מעניינת.

ולסיום, אם במהלך שנות תפקידי פגעת במי מהחברים כאן המקום להביע את התנצלותי.

המינהלת חופרת!!!

אריאל הלר

בהפתעה ובתדהמה, קיבלנו מהמועצה האזורית את היתר הבנייה לעבודות הפיתוח והתשתיות לשכונה המערבית. המשמעות היא כי הוסר המכשול העיקרי אשר מנע את תחילת העבודות וסוף סוף ניתן לצאת לדרך. חדי העין ודאי הבחינו כי נערכו עד כה הכנות מעטות בשטח ועכשיו, ניתן יהיה לשחרר את צוואר הבקבוק (או את פקק השמפניה, על פי השקפתכם) בדמות עבודות הביוב והמים. כמו כן ניתן יהיה לבנות לוח זמנים אמתי ובר-מעקב לפרויקט.

מטבע הדברים, ישנן מספר פרצות בגדר ההיקפית שמסביב לאתר, והן מאד מזמינות. אני רוצה להזכיר כי מדובר בשטח בינוי שבו בורות, יתדות, אבנים חדות ומכשולים נוספים. אנו נערכים לסגירה הדוקה יותר של אזור הבינוי והחברים מתבקשים לא להמתין עד אשר נסיים אותה. כדאי כבר עכשיו להימנע מסיורים בתוך השטח ולהתרשם מהנעשה תוך כדי סיורים היקפיים.

שמונה משפחות נוספות יתחילו בקרוב את פגישות התכנון של דירתן מול האדריכל ולאחר מכן נוכל לפתוח בקשות חדשות להיתרים עבור דירות אלו. להבדיל מההיתר לעבודות הפיתוח, בנושא זה לא אמורות לצוץ בעיות ועיכובים מצד המועצה.

בקהל אימי שקטיס יוגר,

אמאמה מתחדשת

עדי דור-פרידמן ורעות שלו

חדי העין בוודאי הבחינו שמשהו מתרחש ליד מרכז היופי החדש. יש סיבה טובה לכל הדפיקות, החפירות והאבק - פתיחת מרכז אמאמה בקיבוץ. המרכז החדש ממוקם ליד מרכז היופי ומרכז בריאות, וצפוי להיפתח בכל יום. בינתיים עשינו מתיחת פנים קלה למרכז הבריאות והתחלנו להפעיל חוגים אחר הצהריים ובערב, כאשר הכוונה היא למלא את השעות הפנויות בלוח הזמנים של מרכז הבריאות ולא לפגוע בפעילויות הקיימות (שימו לב - מכיוון שמרכז בריאות שוקק פעילות ומתוחזק באופן שוטף, לא ניתן להשאיר מפתח כמו שהיה עד היום. חברים המעוניינים להשתמש במרכז בריאות מוזמנים לתאם עימנו).

הפעילות באמאמה מתחלקת לשניים: פעילויות בוקר אשר מיועדות לאימהות בחופשת לידה ותינוקות. פעילויות אלו צפויות להתחדש ברגע שהמרכז יהיה מוכן. פעילויות אחרי צהריים וערב אשר מיועדות להורים ולפעוטות, ילדים, נשים הריוניות וכלל הנשים.

נכון להיום מתקיימים במרכז בריאות שני חוגים קבועים: **הקשר המוסיקלי** - מוסיקה בתנועה להורים ופעוטות מגיל עמידה ועד שלוש וחצי. החוג כולל 8 מפגשים, ובתאריך 29/7 מתחיל מחזור נוסף. סבים וסבתות מוזמנים בשמחה להצטרף לחוג עם הנכדים. ההרשמה בעיצומה.

חוג יוגה להריוניות. נשים בהיריון, אתן מוזמנות!

לכבוד הקיץ, יתקיימו בשבועות הקרובים פעילויות חד-פעמיות אשר לא דורשות התחייבות לטווח הארוך:

שעת סיפור ויצירה - שעה של קסם לכל המשפחה המועברת על ידי שושן מדינה.
תנועה בכיף - מפגש חווייתי עם אביזרים שונים כגון מצנח, חישוקים, כדורים ועוד. מועבר על ידי סיני פלטקובסקי (בהיר).
אמאמה שמה לעצמה למטרה לשתף פעולה עם ענפים נוספים בקיבוץ, ואנו עובדות במרץ על שיתופי פעולה שונים.

אחד משיתופי הפעולה שלנו כבר מניב פירות, ובימים אלו מתקיים חוג רכיבה מקסים באורווה שלנו.

על פי תגובות ההורים והרוכבים הצעירים, הוא לא יהיה האחרון.

בהזדמנות זו אנו מעוניינות להודות לצוות האורווה המסור אשר לקח על עצמו פרויקט לא פשוט ועומד בו בהצלחה רבה.

בנוסף פתחנו הרשמה לשני חוגים בבריכה: התעמלות במים להריוניות ושיעורי שחייה לילדים.

הפעילויות באמאמה בתשלום. גובה התשלום נקבע על פי קריטריונים שונים כגון סוג ומשך הפעילות.

אנחנו עובדות ללא הרף על חוגים ופעילויות נוספים, חלקם ייפתחו כבר בשבועות הקרובים. שווה לעקוב אחר הפרסומים.

נשמח אם תבואו לאמאמה, לראות, להתרשם וכמובן להשתתף בפעילויות.

אהרנצ אורווה!

למתגייסת החדשה

לשורות צה"ל

ניצן הלר

שירות תורם

לך ולצבא

שמרי על עצמך

בית עין-חרוד

שרתי לך ארצי - בעין חרוד

ציפי לסקי

לפני שבועיים אירח האודיטוריום של המשכן את דן אלמגור במופע, "40 שנה לתכנית שרתי לך ארצי". ייחדה את התכנית השתתפותם של זמרים מקומיים, חברי ובני עין חרוד (איחוד ומאוחד) וגבע. המופע היה מלהיב והקהל, שגם השתתף בשירה, התרגש ונהנה. ביקשנו מציפי לסקי, המפיקה והרוח החיה מאחורי הסדרה השנתית "פניני מוסיקה", לשתף אותנו באחורי הקלעים של ההפקה הייחודית הזו.

לדן אלמגור פניתי כבר לפני כשנה וחצי. היות שתכניות-הזמר בהגשתו המרתקת והמשעשעת הן משהו שאו-טו-טו ייעלם מן העולם, חשבתי שכדאי להזדרז. לא הצלחנו לתאם תאריך מתאים, וקבענו לשנה קדימה, ליולי 2014. מבין התכניות שהציע, בחרתי את "40 שנה לתכנית: שרתי לך ארצי".

האפשרות שהציע כללה פסנתרנית ושני זמרים, אך העלות הייתה יקרה מאד. הצעתי לדן שיופיע רק עם הפסנתרנית, ואת השירים ישירו זמרים מהעמק. לשמחתי הוא הסכים, ובכך ניתן גם מענה לרצון שקינן בי זמן רב, לשתף באירועים המוסיקליים במשכן כישרונות מהעמק שלנו.

כשעמדתי לחתום על ההסכם, עלתה הבקשה לממן מונית מתל אביב, הלוך וחזור כולל שהייה, בשבת. התוספת הכספית הזו איימה למוטט את העניין (את מחיר הכרטיס לקהל לא רציתי להעלות). מה עושים? ביקשתי מדן לבדוק אפשרות למצוא פסנתרן אחר, שגם אווזו בהגה... אחרי מספר ימים הציע דן פסנתרן שהוא גם זמר וגם נוהג, אייל חביב שמו, אך בתנאי - שהפסנתרנית הקבועה תסכים לוותר על מקומה. את אייל שמעתי בעבר שר בקונצרט, ושמחתי שמדובר בו. בינתיים התברר שאת הפסנתרנית הקבועה של דן אני מכירה, (כלתו של סשה ארגוב) והשגנו את הסכמתה. כך זכינו במולטי-טלנט: פסנתרן, שהוא גם זמר מצוין וגם נהג, תכונה שעוררה בי חיבה יתרה כלפיו ☺.

בשלב הזה התחלתי להרכיב את רשימת הזמרים. העינחרודים (איחוד ומאוחד) הסכימו מיד. כמה זמרים סרבו, אך הזמרת הצעירה עדי כהן נתנה הסכמתה (נכדתה של טוני לבנון מעין חרוד מאוחד), וגם הזמרת חן לקס, בת קבוץ גבע. שתיהן מתפרנסות משירה אך השתכנעו להופיע בהתנדבות. הן חיות כיום באזור תל אביב, וסיכמנו שהחזרות הראשוניות תתקיימנה שם.

ומי יעבוד עם הזמרים המקומיים? היות שהפסנתרן גר רחוק, פניתי לסטס (יזרעאל), האיש והאנרגיות, בהצעה שלא יוכל לסרב לה (למרות שהיה רוצה ☺): לכתוב עיבודים לשירים, שיכללו גם חליל-צד, בנגינת אשתו אנה, וללוות את הזמרים

בפסנתר - כל זאת בתקופה הכי עמוסה שלו, שבה מתקיימות ההכנות לקונצרטים של סוף השנה בבית-המוסיקה שבניהולו...

סטס עמד בכך בגבורה, בכישרון, בקלילות וללא מתח. אך המתח היה! (אצלי...). דן הודיע שהם לא יוכלו להקדים בואם ביום האירוע, בשל הופעה מאוחרת בלילה שלפני. המשמעות: אין זמן אפילו לחזרה כללית אחת שתתרגל את המעברים בין הסרטונים והסיפורים של דן, לבין השירים של כל הזמרים, שאמורים לעלות כל אחד בנפרד. עם כל ניסיוני בתחום, מעולם לא הפקתי אירוע ללא חזרה גנרלית המוודאת שהכול עובד, ומחברת בין כל המרכיבים. אמנם עשינו חזרות עם כל זמר, כולל בלאנס, אך... מה יהיה למשל אם החיבור בין המחשב של דן לציוד ההקרנה שלנו לא יעבוד? וכהנה וכהנה.

בסופו של דבר, חוץ מתקלת מיקרופון אחת, הכול זרם והחששות התבדו. אגב, האירוע צולם על ידי יובל בריל בווידאו, ומן הסתם יוקרן אצלנו בעתיד. אני רוצה להודות לזמרים שלנו: ירון יוסף, יובל בריל וציפי סהר, שהגישו את השירים האהובים "של פעם" בהתכוונות ובפשטות כובשת, ולכל המשתתפים, על התנדבותם ותרומתם לאירוע המרגש הזה. ותודה לצוות המשכן, שתומך ומאפשר שכל זה יקרה.

צהרי שבת במשכן - מקסים ומרגש

נינה פלס

זכינו למופע צהרים במשכן - "40 שנה לתכנית שרתי לך ארצי", שליוותה את ההיסטוריה שלנו בשירה. בניצוחו ובהנחייתו של דן אלמגור, המומחה בארץ לזמר העברי. בביצוע (ברובו) של כוחות מקומיים, בעיקר מעין חרוד. ההנאה הייתה מושלמת. השירים שליוו את כל חיינו ובביצועים מרגשים של הזמרים שלנו, ציפי סהר, יובל בריל, ירון יוסף וזמרים אורחים מהסביבה ובליווי מוזיקלי מקסים של זוג המוסיקאים, סטס ואנה, מיזרעאל.

כבר מהקריאה הראשונה של התכנית והמבצעים הופתעתי והתרגשתי. ואכן לא התאכזבנו, נהנינו הנאה מרובה מהשירים, הסיפורים שליוו אותם, המבצעים והשירה המשותפת. סקרן אותי מאוד איך מתבצע אירוע שכזה ברמה כזאת וקיבלתי את התשובות מציפי לסקי, שעמלה וארגנה במאמצים רבים את השעות המופלאות הללו. תודה לך ציפי ותמשיכי בפעילותך המבורכת להנאת כולנו. זה סוג האירועים שהייתי מוכנה שיימשכו עוד ועוד.

ערך סנטימנטלי

ענבל בר-חיים

בשבת האחרונה הוזמנו חברי עין חרוד למועדון לצפות בסרטה של ענבל בר-חיים "ערך סנטימנטלי". לאחר ההקרנה נערכה שיחה עם ענבל, חברים שאלו, התייחסו, וענבל ענתה. התגובות הרבות העידו על התרשמות החברים מהסרט, הן מהתוכן, האווירה והרמה המקצועית. ביקשנו להיפגש עם ענבל ולשמוע, איך סרט נולד...

סרט מתחיל מרעיון אמורפי ובהמשך הופך לחומר ויזואלי, לסיפור. כשאני רואה משהו שתופס את העין אני רושמת לי את הסצנה ושומרת לעת מצוא. כך קרה כאן, הרעיון הראשוני התחיל בלוויה של דודתי בתיה, הדליים הנזרקים בתנופה לערימה לאחר שרוקנו מהם את החול על הקבר גרמו לי תחושה לא נוחה (חוויה שבאה לביטוי בסצנה הלפני אחרונה בסרט). המעמד עצמו היה הזוי, המשפחה שמרה על איפוק ולעומתם התפרצה העובדת הזרה בבכי קורע לב. כתיבת התסריט אמנם החלה בהשראת דודתי, אך עם התפתחות הסיפור קיבל הסרט חיים משלו, והדמויות קיבלו אופי עצמאי. סרט טוב אינו חיקוי של המציאות, ובדרך כלל כשאנו כותבים תסריט, מגיע שלב שבו הסיפור והדמויות כבר אינם בשליטתנו, ומקבלים חיים משל עצמם. "ערך סנטימנטלי" אינו מתאר אנשים אמתיים, הוא בדיה המבוססת על אלמנטים שונים הלקוחים מכל מיני מערכות יחסים המוכרות לי. למדתי בחוג לקולנוע במכללת ספיר. בחוג לומדים את כל התפקידים הכרוכים ביצירת סרט: בימוי, תסריט, צילום, עריכה, הפקה ועוד. "ערך סנטימנטלי" הוא עבודת הגמר שלי. מתחילים בכתיבת תסריט, תהליך ארוך מאד. גרסאות רבות נכתבות עד שמשלימים את הגרסה הרצויה. בסרט זה לדוגמה התקבל הנוסח השמיני של התסריט המקורי. התסריט מוגש למנחה ורק לאחר אישורו מתחילים בעבודה המעשית. השלב הבא הוא הפיכת התסריט לדימויים ויזואליים. בתסריט כתובים דיאלוגים ופעולות ואלו ניתנים לפרשנות של הבמאי. ואז כשהבמאי מחליט יחד עם הצלם איך הסרט ייראה ויזואלית, נכנס המפיק לתמונה לארגון הלוגיסטי: בחירת אתרי הצילומים על פי דרישות מפורטות של הבמאי, קביעת אודישנים, ארגון הציוד, ניהול כספים ועוד ועוד ועוד...

לאחר קביעת אנשי הצוות : צלם, תאורן, מקליט ועוזריהם, מחזיק המיקרופון (נשמע פשוט אך דורש מקצועיות ודיוק), מעצב תפאורה ואביזרים, מאפרת, מלבישה, מנהל תסריט. גם תפקיד זה יכול להישמע זניח אך חשיבותו מרובה כי הוא השומר על המשכיות הסצנות ואחידות חומר הגלם. תפקיד חשוב נוסף הוא עוזר במאי, הוא המנהל את אתר הצילום כדי לאפשר לבמאי "ראש שקט פנימי" לבימוי נטו. ואז מתחילים לצלם.

רוב העבודה נעשית בין הצילומים עצמם. לכל צילום נדרשת עבודת הכנה רבה מאד והצילום עצמו הוא כבר קצה הפירמידה. ימי הצילומים עצמם ארוכים ואינטנסיביים, מציאות הנובעת מעלותם הגבוהה. לכן יש להקפיד על תכנון מדויק ולוח זמנים קפדני עד רשימת לוח זמנים לכל צילום.

הסרט שלי צולם כמעט כולו בעין חרוך. אתרי הצילום כללו את הגבעה, חדר אוכל, בית הקברות, שער הכניסה ובעיקר בדירתו של אבא שלי שהופקעה כליל לטובת ההפקה. זכינו בשיתוף פעולה מרגש מצד חברי המשק ואני מלאת הערכה והכרת תודה לכל מי שעזר, השתתף, התעניין והביע את תמיכתו.

ומי בצוות?

קולנוע זו עבודת צוות.

הפקת סרט גמר היא עבודה עצמאית לחלוטין שלי בכל הנוגע לצוות. עם זאת המכללה נותנת אישור להפקה, וציוד צילום וציוד טכני לשבעה ימים. זהו סרט על נשים, שכל הדמויות בו נשים, לכן בחירת הצוות נעשתה מנקודת מבט נשית. מראש ראיתי בו סרט נשי ולאור זאת בחרתי לתפקידים המקצועיים נשים, כמעט כולן סטודנטיות מספיר. כהערת אגב יש לומר כי לא קל לנשים להשתלב בתפקידים טכניים כמו צילום, הקלטה או תאורה. נראה לי שבחירה זו הוכיחה את עצמה. נקודת המבט הנשית של הצלמת, העורכת, ושאר הנשים שעבדו על הסרט מורגשת מאוד ומשפיעה על התוצאה הסופית. מקובל בספיר שהסטודנטים עובדים ללא תשלום בהפקות של חבריהם לחוג. המטרה כפולה: התנסות בעבודה קולנועית ועזרה הדדית.

לאחר השלמת הצילומים מגיע תור העריכה. לעריכה תפקיד מרכזי ביצירת הסרט. ניתן לומר כי זה בימוי נוסף של החומר הגולמי. העורך "ממציא" מחדש את הסרט. העריכה הראשונה נעשתה על ידי עורך גבר שלדעתי לא הבין את הצד הרגשי של הדמויות ולכן לא התחבר אליהן. לבסוף המפיקה ואני ערכנו יחד. לעתים מעדיפים עריכה של אדם מחוץ להפקה כדי שיראה את החומר בעיניים אובייקטיביות אך במקרה שלנו, בגלל היכרותנו האינטימית עם חומר הגלם נשכרנו מכך שאנו עשינו זאת.

השלב הבא הוא עריכת סאונד, הקולות, רעשי הרקע: "התמונה היא אינפורמציה הסאונד הוא הרגש", גם הפסקול נערך על ידי אישה. המוזיקה התבססה על שיר מקורי של חברתי, נועה פידלר שכתבה, הלחינה ושרה את השיר, "סימנים". הסרט מוקרן יחד עם עבודות גמר של יתר הבוגרים ב"פסטיבל קולנוע דרום", בשדרות. זהו פסטיבל קולנוע בינלאומי, המאורגן על ידי המכללה, וחלק ממנו כולל תחרות של סרטי הבוגרים של ספיר. הסרט אינו מסחרי אבל ניתן להציגו בפסטיבלים בארץ ובעולם.

אני מעוניינת להציג אותו בהקרנות קהילתיות, בדומה להקרנה שנערכה בעין חרוד. זהו סרט אישי ועדין, ואני מרגישה שהמפגש האינטימי עם הצופים בהקרנה קטנה, הוא משמעותי בהרבה מאשר דרך התיווך של פסטיבל או הקרנה באולם גדול. אני מאמינה שצפייה בסרט הנוגע בכאב הפרטי שלך יכולה להיות חוויה מזככת ומרפאת. צופים רבים מתרגשים ומוצאים חלק מעצמם בסרט הזה, וחשוב לי להיות עדה לכך.

זכוב על הקיר ...

צבי בר-חיים

התבקשתי לכתוב על חוויתי כמי שליווה את צילומי הסרט של ענבל שנערכו בעיקר בביתי, וזאת כשאני בגדר "אורח נטה ללון" בדירתי. קולות המלחמה מהדהדים בראשי, רקטות, מנהרות, כניסה לעזה, הרוגים... לבסוף החלטתי שבמקום שבו לא מתקיימים החיים, אין טעם למלחמה. ומעל כל זה מגוריה של בתי יוצרת הסרט, בנחל עוז.

תמיד תהיתי מאיפה נולד המושג "תעשיית הקולנוע". בבואי לראשונה הביתה מהעבודה, לאחר שהתרחש בו יום צילומים ארוך שעתיד היה להסתיים בין עשר לאחת-עשרה בלילה, תפשתי לראשונה את משמעות הביטוי. זה היה למחרת הסערה הגדולה ביותר של החורף, שהתרחשה כאן. בוץ מסביב והטמפרטורות של החורף האחרון, שהיה קר במיוחד. מאות ק"ג של ציוד, עמודים, חצובות, פרוג'קטורים מיוחדים, מונחים מחוץ ובתוך הבית מחכים לשימוש המיועד להם. רהיטים הוזזו ממקומם או הוצאו מהדירה ובמקומם הוכנסו אחרים, קיר מנוקב לצורך תליית אביזרים ועוד היד נטויה.

את כל הבלגן (המאורגן) הזה ניהלה חבורה של 20 צעירים, רובם סטודנטים לקולנוע במכללת ספיר שם למדה ענבל, כשהם מתרוצצים פנימה והחוצה, מרכיבים ציוד, ומזיזים פרוג'קטורים מדי כמה דקות, לאחר כל צילום, הופכים את הדברים על פיהם לפי הצילום הבא. האנשים הפנויים רבוצים על הספות בפוזות של צעירים וצעירות, כלומר שרועים בכל כיוון כשמאחוריהם כבר 12 שעות פעילות ומחכות עוד מספר שעות. לכל אחד יש תפקיד מוגדר כגון צלמת, מפיקה, תאורן, ארט-דירקטור, עוזר במאית וכו'.

ועל כל זה, ביד בוטחת, מנצחת דמות דקה, קצת שברירית למראה, ענבל. אני יושב בכורסתי הקבועה שהוכרז עליה "אזור מפורז", מכורבל במעילי כי אין להפעיל חימום בבית בגלל רעש המזגן, הדלת פתוחה לרווחה, שיניי נוקשות מקור, האורות כבויים כדי לא להשפיע על התאורה. שאגת עוזר הבמאי, "שקט על הסט", רועמת והס משתרר בכל אזור הצילומים, כלומר בדירה ומחוצה לה.

אפילו הזבוב על הקיר (אני) לא זמזם.
ואז נשמעת מילת הקסם, "אקשן", והמצלמה מתחילה "לטרטר", נוצר "שוט"
בסרט, שאורך בדרך כלל כמה שניות וחוזר חלילה.
מלכתחילה הוכרז גם חדר השינה שלי לאזור פרטי, אבל מה עם השחקניות? צריך
לנוח בין הסצנות, צריך להתלבש ולהתאפר, בקיצור נשארה לי הכורסה בלבד עד
12-11-10 בלילה כשאני מנסה להעביר את הזמן בצפייה בעבודת בעלי התפקידים
השונים, בהתלבטויות הצלמת עם ענבל לגבי זוויות הצילום ובצפייה במוניטור
(הוא המסך עליו רואה הבמאית את שרואה המצלמה).
וכך, שוט אחר שוט, סצנה אחר סצנה נוצרות אבני הבניין של הסרט, שבחיבורן
הנכון על ידי עריכה (שגם שם הייתה ענבל מעורבת) נוצר הזמן, שבו אנו צופים
ורואים גם את הסרט וגם את מה שבתוכנו פנימה.
השבוע נגמר, הצילום נאסף, הרהיטים הוחזרו למקומם.
לי נשאר לסדר את כוננית הספרים מלוא הקיר, אשר הארט-דירקטור הפך על
פניה כדי שתתאים לאופי בעלת הבית בסרט.
פסי דבק על הרצפה לא נספרים והחורים בקיר אולי יתוקנו יום אחד.
לכל ההורים לילדים יצירתיים, ראו הוזהרתם.

משה פרנק לגבורות

משה הגיע לגבורות ומשפחתו נערכה לחגיגה חמה ואוהבת.
חברים שאלו את ראלי, מדוע לא עשיתם לו מסיבת הפתעה? אבל ראלי
לא מתרשמת ממסיבות הפתעה ומאמינה שדווקא הדרך שבה
משפחתם תכננה והפיקה את האירוע - היא הדרך המתאימה לחגוג יובל
כזה:

מזה שנה משפחתנו מתכננת ומתכוננת לחגוג את יום הולדתו השמונים של
משה. ככל שהתקרב התאריך גברו הציפיות וההתרגשות.
לכבוד אירוע זה התאספה כל משפחתנו, מארה"ב ומהארץ. החגיגה התחילה עם
הגעת בני דודנו מארצות הברית וטיול משותף בהדרכתו של בנו ברוך. ארבעה
ימים טיילנו ברחבי הארץ כשכל ערב חזרנו ללינה בבית. כאן בעמק הדריך אותנו
גם בני קיי ותיאר לאורחינו את העבר וההווה של עין חרוד ועמק יזרעאל.
ערב לאחר המסיבה ישבנו בגינה היפה של המשכן וציינו בשמחה את נישואי
נכדתנו העומדים בפתח, אכן, מתנה מתאימה מאין כמוה לסבא (ותודה לשירי
ברוידא על ההפקה המושקעת). חתונתה של הנכדה, בתו הבכורה של דני והנכדה
הראשונה הנישאת, נערכה מספר ימים מאוחר יותר והשמחה הושלמה עם הגעתן
של בתנו שמעיה ונכדותינו מארה"ב.
להוסיף שמחה על שמחה יצאנו כ-ו-ל-נ-ו-ו לצימרים בשדה אליעזר בגליל - ארבעה
ימים חוויה של גן עדן!
חתן הגבורות היה שותף מלא לתכנונים ולהתרגשות של לפני ואחרי, וכך, למרות
שהחודש הזה עבר מהיר כחלום הרי התקופה הארוכה של ההכנות והציפיות
תרמה לסיפוק ולהנאה של כולנו.

גרמפה היקר לי מכול!

מה אני יכול לאחל לך?

מה אני יכול לבקש בשבילך שעוד לא ביקשת?

מה אני יכול לאחל לך להשיג שעוד לא השגת?

תמיד היית ותמיד תהיה הגיבור שלי!

הדמות לחיקוי שלי!

האיש שאני יכול להתייעץ איתו לגבי כל דבר. כל דבר בעולם!
עם החכמת חיים שלך, עם הניסיון, עם השכל, עם הרצון תמיד לעזור לי להגיע
להבנות.

גרמפה, אתה תמיד תומך, תמיד מחבק, תמיד מכבד, אבל בעיקר תמיד תמיד
אוהב! אוהב אותי עם כל המגבלות והקשיים שלי. עם כל הסיבוכים שלי.

גרמפה יקר, אתה הכול!

אתה סבא, אתה אבא, אתה אח, אתה חבר,

אתה פשוט הכול!

תמיד כיף אתך, תמיד מצחיק אתך, אף פעם לא משעמם כשאתה בסביבה.

אני רוצה להודות לך על השנים שזכיתי להיות בחברתך.

תודה על הכול!

אני אוהב אותך גרמפה!

באהבה ובהערכה רבה

(הנכד המועדף) נדב

We are champion

יוני שובל סרבסטיין

אליפות אירופה בכדורסל לקבוצות של ותיקים לקויי שמיעה מגיל 36 ומעלה, התקיימה הפעם בעיירה מורסקה סובטה שעל הגבול בין סלובניה להונגריה, עיירה מקסימה מוקפת יערות ושדות, הכול ירוק, ובמרכז העיר פארק מיוער ענקי.

באליפות השתתפו 12 קבוצות מרחבי אירופה. אני משחק בקבוצה שנקראת "ותיקי תל אביב", שחבריה באים מכל הארץ. המבוגר בינינו הוא בן 64 והצעיר בן 37 (אני), כולנו עזבנו בארץ משפחות וילדים. רוב חברי הקבוצה באו ממרכז הארץ ומהדרום כך שרוב הזמן היינו עסוקים בלחפש קליטה באייפון על מנת להתעדכן בנעשה בארץ.

שובצנו לבית קשה מאד עם קבוצות מספרד-מדריד, מרוסיה-סנט פטרבורג, ומהונגריה-בודפשט. כל יום נערכו שני משחקים או משחק אחד, אז לא היה זמן רב להסתובב. את הבית המוקדם עברנו בשלושה ניצחונות לא פשוטים, כולל קרב של שתי הארכות נגד ענקי מדריד. ברבע הגמר שובצנו נגד סלובניה המארחת, ובמשחק מול אולם מלא באוהדים קנאים הצלחנו לנצח ולעלות לחצי הגמר. בחצי הגמר התמודדנו מול קבוצה שמורכבת משחקנים משבדיה ומפינלנד וגם הפעם ניצחנו. בגמר התמודדנו נגד אתונה מיוון אותה קבוצה אשר ניצחה אותנו בשנה שעברה בגמר. בחדר ההלבשה לפני הגמר אספתי את השחקנים לשיחת עידוד: חברה, אני לא רוצה לנצח בשביל עצמי או לנקום ביוונים על השנה שעברה, אני רוצה לנצח בשביל החילים שנלחמים עבורנו בעזה, בשביל המשפחות שמבלות ימים שלמים במקלטים, בשביל המשפחות שלנו שהשארנו בבית, בואו ננצח ונביא קצת גאווה למדינתנו הקטנה. על המגרש הייתה רק קבוצה אחת ובסיום 40 דקות הראתה התוצאה 85-43 לטובתנו. היוונים היו המומים מרוח הלחימה ומההקרבה שהראינו והם מיהרו לברך אותנו.

ואסיים בנימה אישית, 21 שנים אני משחק כדורסל ומעולם לא לקחתי מקום ראשון או זכיתי באליפות, ועכשיו כשזה סוף סוף קרה הגיע הזמן לפרוש...

ליוני, כל הכבוד, גאים בך! בית עין חרוד איחוד

לומן תרבות

ששי מאור

יום הגבר בוטל בצוק העתים, החברה המארכת אותנו לקחה על עצמה משימת אירוח של תושבים מהדרום, הם פנו אליי וביקשו לצרף את האירוח של המשפחות במתחם עם האירוע הפרטי שלנו, חשבתני ואני סבור שזה אינו מתאים ולא יענה להגדרת המטרה שלנו והפקת המקסימום מהמתחם ללא הפרעה, לכן ויתרתי לטובת הנושא החשוב של אירוח משפחות מהדרום החם וביטלתי את האירוע המתוכנן, לגבי השאלה אם יתקיים יום הגבר ומתי אהיה חכם יותר לאחר שתגיע הרגיעה.

הסרט "ערך סנטימנטלי" המתאר מערכת יחסים בין בת לאימא אשר נמצאת על ערש דווי הוקרן במסגרת "מטעמי שבת", הרב-שיח שנערך לאחר הקרנת הסרט עם במאית הסרט ענבל בר-חיים, חשף מציאות קיימת במערכות יחסים סבוכות בין אימא לבנותיה הנוצרות במהלך החיים בתוך המשפחה.

TED בעין חרוד התקיים תחת אירועים קשים שהגיעו אלינו משדה הקרב בעזה, כשלושים חברים יצאו להתאוורר ממסכי הטלביזיה ולמשך כשעתיים התנתקו מאינפוזיית השידורים הישירים. ההרצאות היו מסקרנות, מעניינות ומלמדות וחשפו אותנו למידעים בתחומים השונים. הלקח שהופק מאירוע ראשוני זה הוא כי נכון יהיה לקיים שתי הרצאות ולא שלוש לפי התכנון המקורי, רצון החברים לקבל מידע כולל ומקיף באמצעות שאלות ותשובות במהלך ההרצאות האריך את זמן ההרצאות. נא עקבו אחר הפרסומים בלוח המודעות לגבי ההרצאות הבאות. נבחרת ישראל בכדורסל לכבדי שמיעה זכתה במקום השישי באליפות אירופה, יוני שובל נציגנו הוותיק בנבחרת חזר עם כרטיס השתתפות לאולימפיאדת החירשים, יוני פעיל ספורט אמתי וקוצר את פירות ההתמדה והנחישות. בהצלחה בהמשך הדרך מכל בית עין חרוד.

מסיבת הבריכה נדחתה עד לרגיעה במצב הביטחוני. צוות טיולים ותרבות יושב בימים אלה על תכנון טיול רב-מסלולי וגילי לחג המשק, בתחילת חודש אוגוסט תתלנה הרשמות למסלולים השונים (בתקווה שעד אז רוחות המלחמה יירגעו).

חג המשק מתחיל לרקום עור וגידים, כל מי שכוחו במותניו מוזמן להצטרף... יהיה שמח.